

UCHWAŁA nr 64
Rady Dyscypliny Historia
Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu
z dnia 14 grudnia 2021 r.

**o nadaniu dr. Robertowi Gawkowskiemu stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie historia**

Na podstawie *art. 18 pkt. 1 oraz art. 18a ust. 11 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki* (t.j. Dz.U. z 2017 r., poz. 1789 ze zm.), w związku z *art. 179 ust. 1 ustawy z dnia 3 lipca 2018 roku Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz. U. z 2018 r., poz. 1669 ze zm.)

Rada Dyscypliny Historia Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu postanawia co następuje:

§ 1

Nadaje się dr. Robertowi Gawkowskiemu stopień naukowy doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie historia.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Dr Robert Gawłowski złożył w dniu 29 kwietnia 2019 r. do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów wniosek o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego w dziedzinie nauki humanistyczne, w dyscyplinie historia na podstawie rozprawy habilitacyjnej „Akademicki sport XX-wiecznej Warszawy” i dorobku naukowego. W dniu 4 marca 2020 r. Centralna Komisja do Spraw Stopni i Tytułów powołała komisję habilitacyjną w składzie: 1. Przewodniczący komisji – prof. Tomasz Schramm – Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, 2. Sekretarz komisji – dr hab. Błażej Brzostek – Uniwersytet Warszawski, 3. Recenzent – prof. Tomasz Jurek – Akademia Wychowania Fizycznego w Poznaniu, 4. Recenzent – dr hab. Artur Pasko – Uniwersytet w Białymstoku, 5. Recenzent – prof. Wojciech Lipoński – Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, 6. Członek komisji – prof. Leonard Szymański – profesor *emeritus* Uniwersytetu Zielonogórskiego, 7. Członek komisji – dr hab. Grażyna Szelańska – Uniwersytet Warszawski, prosząc Senat Uniwersytetu Warszawskiego o powiadomienie ww. osób i przekazanie im dokumentacji Kandydata.

Wszystkie trzy recenzje przygotowane w postępowaniu habilitacyjnym były pozytywne, mimo krytycznych uwag. Pozytywne strony całokształtu twórczości naukowej Habilitanta podkreślał prof. T. Jurek, który zauważył, że „stoją za nim pionierskie ustalenia faktograficzne i celne oceny analizowanych procesów”. Jego zdaniem, uznanie „budzi także skąpa i wszechstronność jego zainteresowań”. Prof. W. Lipoński stwierdził, że dorobek dr. R. Gawkowskiego jest „pod wieloma względami pionierski”. Dr hab. A. Pasko zauważył: „mimo wątpliwości, ze względu na fakt, że powinna być uwzględniona całościowa działalność Habilitanta, skłaniam się do wniosku, że ta kwalifikuje dr. R. Gawkowskiego do nadania mu stopnia doktora habilitowanego”. Autorem negatywnej opinii był członek komisji prof. L. Szymański. W swej opinii stwierdza on: „działalność tę i osiągnięcia dra Gawkowskiego oceniam wysoko. Mam jednak negatywną opinię wobec złożonej dysertacji habilitacyjnej, bo w żadnej mierze nie odpowiada wymogom i poziomowi opracowania habilitacyjnego”. W swojej końcowej konkluzji uznał jednak za zasadne „rozpatrzenie przez Komisję Habilitacyjną nadania stopnia

dra hab. nauk humanistycznych dr Robertowi Gawkowskiemu z zakresu historii na podstawie całości dorobku. Podstawą do tego mogą być jednak głównie opinie recenzentów”. W dniu 6 listopada 2020 r. zaplanowano posiedzenie online komisji habilitacyjnej. Ze względów technicznych nie odbyło się to posiedzenie. O spotkaniu tym nie został powiadomiony prof. L. Szymański, co skutkowało jego rezygnacją z prac w komisji w dniu 13 listopada 2020 r. W tym samym dniu odbyło się drugie posiedzenie komisji bez udziału prof. L. Szymańskiego, którego opinię odczytał prof. T. Schramm. W trakcie tego posiedzenia projekt uchwały o nadaniu dr. R. Gawkowskiemu stopnia doktora habilitowanego został pozytywnie przegłosowany. Swoje pozytywne opinie w głosowaniu wyraziło 5 członków komisji, a jedna osoba się wstrzymała (dr hab. B. Brzostek, sekretarz komisji). Tak przyjęty pozytywny wniosek został przedstawiony Radzie Naukowej Dyscypliny Historia Uniwersytetu Warszawskiego na posiedzeniu w dniu 22 grudnia 2020 r. Wniosek referował dr hab. B. Brzostek, sekretarz komisji. W wyniku przeprowadzonego głosowania 4 członków rady głosowało za nadaniem dr. R. Gawkowskiemu stopnia doktora habilitowanego, 7 było przeciwnych, a 8 osób wstrzymało się od głosu. W głosowaniu za odmową nadania stopnia doktora habilitowanego dr. R. Gawkowskiemu 10 głosów było na tak, 3 głosy były przeciwne, a 5 osób wstrzymało się od głosu. Tym samym Rada Naukowa Dyscypliny Historia UW odmówiła dr. R. Gawkowskiemu nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie historia. W dniu 25 stycznia 2021 r. Habilitant złożył odwołanie do Rady Doskonałości Naukowej podnosząc szereg własnych zastrzeżeń. Przede wszystkim dr R. Gawkowski uznał, że wystąpienie dr hab. B. Brzostka w trakcie posiedzenia Rady Naukowej Dyscypliny Historia UW było mało obiektywne, co przejawiało się w niepoinformowaniu Rady o liczbowych wynikach głosowania komisji habilitacyjnej. Dr hab. B. Brzostek, zdaniem dr. R. Gawkowskiego, nie odwołał się też do dyskusji z posiedzenia komisji habilitacyjnej, która podkreślała, że jego prace popularyzatorskie są wartościowe i nowatorskie, podobnie jak dokonania naukowe. Sprzeciw Habilitanta budził również sposób przedstawienia konkluzji z opinii prof. L. Szymańskiego, który zapowiedział możliwość oddania swego głosu pozytywnego po zapoznaniu się z recenzjami i dyskusji na posiedzeniu komisji habilitacyjnej. Dr R. Gawkowski zwracał również uwagę na przyczyny nieobecności prof. L. Szymańskiego na posiedzeniach komisji habilitacyjnej. Swoją pozytywną opinię w sprawie odwołania od uchwały Rady Naukowej Dyscypliny Historia UW z 22 grudnia 2020 r. podjęła Rada Naukowa Dyscypliny Historia UW w dniu 10 marca 2021 r. Stosowną dokumentację przewodu habilitacyjnego Rada Naukowa Dyscypliny Historia UW przesłała do Rady Doskonałości Naukowej w dniu 29 marca 2021 r. W sprawie tej został powołany recenzent RDN prof. dr hab. Mariusz Wołos, który stwierdził, że istnieją okoliczności uzasadniające przyjęcie odwołania. Ponadto wskazał na wadliwość uchwały Rady Naukowej Dyscypliny Historia UW. RDN przyjęła stanowisko swego recenzenta za własne. W dniu 28 czerwca 2021 r. Prezydium RDN podjęło uchwałę o poparciu odwołania dr R. Gawkowskiego od uchwały nr 66 Rady Naukowej Dyscypliny Historia UW z dnia 22 grudnia 2020 r. uznając je za zasadne (wynik głosowania tajnego Prezydium RDN 10 za, 0 przeciw, 0 wstrzymujących się). Tym samym Prezydium RDN pismem z dnia 28 czerwca 2021 r. uchyliło zaskarżoną uchwałę, której dotyczy odwołanie i postanowiło przenieść postępowanie habilitacyjne dr. Roberta Gawkowskiego do UMK. W swoim uzasadnieniu RDN wskazała zarzuty, które podniósł Habilitant, zestawiając je w 3 grupach:

1. uchybień formalnych pracy sekretarza komisji poprzez niepowiadomienie prof. L. Szymańskiego, jednego z członków komisji, o planowanym posiedzeniu komisji i mało czytelny sposób poinformowania członków Rady o liczbowych wynikach głosowania nad uchwałą komisji za nadaniem stopnia doktora habilitowanego dr R. Gawkowskiemu,

2. nie przedstawienie Radzie przebiegu dyskusji członków Komisji podczas posiedzenia 13 listopada 2020 r. oraz niepełne zreferowanie opinii nieobecnych na posiedzeniu komisji habilitacyjnej prof. L. Szymańskiego, w tym pominięcie konkluzji,

3. krótkiego i lakonicznego uzasadnienia odmowy nadania stopnia w uchwale nr 66 RNDH UW z dnia 22 grudnia 2020 odmawiającej nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie historia, podczas gdy rekomendacja komisji była niemal jednomyślna i wyrażała rekomendację za nadaniem stopnia doktora habilitowanego.

Recenzja rzeczoznawcy RDN prof. dr. hab. Mariusza Wołosa kończy się pozytywną konkluzją. Wykazano, że odwołane zawiera argumenty formalne uzasadniające uchylenie zaskarżonej uchwały Rady Naukowej Dyscypliny Historia UW. Recenzje wszystkich trzech recenzentów zostały sporządzone rzetelnie i kończą się jednoznacznie pozytywnymi konkluzjami wyrażającymi poparcie dla nadania dr. R. Gawkowskiemu stopnia doktora habilitowanego. Członek komisji dr hab. Grażyna Szelańska także jednoznacznie poparła wniosek o nadanie dr. R. Gawkowskiemu stopnia doktora habilitowanego. Drugi członek komisji, prof. L. Szymański, chociaż krytycznie ocenił rozprawę „Akademicki sport XX-wiecznej Warszawy”, Poznań 2019, to zaproponował rozpatrzenie przez komisję habilitacyjną nadania stopnia doktora habilitowanego na podstawie całości dorobku po uwzględnieniu opinii recenzentów. Cytując decyzję RDN z 20 czerwca 2021 r. „Rzecznawca Centralnej Komisji Mariusz Wołos przedstawił dokładnie przebieg całego postępowania habilitacyjnego dr. Roberta Gawkowskiego prowadzonego przez Radę Dyscypliny Historia Uniwersytetu Warszawskiego, a także szczegółowo odniósł się do zarzutów zawartych w odwołaniu Habilitanta. Wszystkie poza jednym tj. dotyczącym krótkiego i lakonicznego uzasadnienia odmowy nadania stopnia widniejącego w uchwale nr 66 RDH UW w sytuacji, gdy rekomendacja komisji była niemal jednomyślna i wyrażała rekomendację za nadaniem habilitacji, uznał za zasadne”.

W dniu 14 grudnia 2021 r. Rada Dyscypliny Historia UMK procedowała wniosek komisji habilitacyjnej w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr. Robertowi Gawkowskiemu. Obecni na posiedzeniu RDH byli zaproszeni goście: dr hab. Błażej Brzosek; prof. dr hab. Tomasz Jurek; prof. dr hab. Wojciech Lipoński; prof. dr hab. Tomasz Schramm; prof. dr hab. Leonard Szymański. Sprawę referował prof. dr hab. Krzysztof Mikulski, Przewodniczący RDH UMK, który poinformował, że wniosek został przekazany przez RDN w trybie odwoławczym. Następnie, prof. K. Mikulski zapoznał członków RDH z treścią uchwały komisji habilitacyjnej, która powołana przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów Naukowych w dniu 4 marca 2020 r., po zapoznaniu się z recenzjami i dokumentacją wniosku stwierdziła, że aktywność naukowa oraz osiągnięcia naukowe z tytułu „Akademicki sport XX-wiecznej Warszawy”, stanowią znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej historia. Następnie prof. K. Mikulski zaznaczył, iż komisja habilitacyjna zwróciła się do Rady Naukowej Dyscypliny Historia UW o nadanie dr. R. Gawkowskiemu stopnia doktora habilitowanego. Prof. K. Mikulski referując dalej, przekazał, że na posiedzeniu Rady Naukowej Dyscypliny Historia UW, wniosek nie uzyskał wymaganej większości głosów, przegłosowano wniosek przeciwny. Habilitant odwołał się do RDN, która uwzględniając odwołanie, skierowała sprawę do ponownego rozpatrzenia Radzie Dyscypliny Historia na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu. Przewodniczący RDH UMK prof. K. Mikulski, porządkując procedowanie wniosku, zaproponował aby przed dyskusją, jako pierwszy głos zabrał przewodniczący komisji habilitacyjnej prof. dr hab. T. Schramm, a następnie członek RDH UMK - sprawozdawca prof. dr hab. Jarosław Kłaczek, który na prośbę Przewodniczącego RDH prof. K. Mikulskiego przygotował opinię na temat dorobku i postępowania habilitacyjnego dr. R. Gawkowskiego. Prof. T. Schramm zauważył, że sprawa jest złożona, a jego udział w procedowaniu wniosku, zakończył się wraz z podjęciem uchwały przez komisję (przywołaną wcześniej przez prof. K. Mikulskiego). O dalszym przebiegu postępowania prof. T. Schramm dowiadywał się w trybie nieoficjalnym, gdyż jak zaznaczył, nie ma wymogu proceduralnego powiadomienia

przewodniczącego komisji o decyzji Rady, która miała podjąć uchwałę stanowiącą, a będącą konsekwencją rekomendacji komisji. Prof. T. Schramm poinformował, iż posiedzenie komisji habilitacyjnej miało odbyć się w trybie zdalnym w dniu 6 listopada 2020 r. W trakcie łączenia się z członkami komisji, okazało się, że jeden z członków komisji, prof. W. Lipoński miał problemy techniczne. Na posiedzeniu nie było również prof. L. Szymańskiego. Wówczas, prof. T. Schramm zorientował się, że prof. L. Szymański nie widnieją na liście adresów rozsyłanych wiadomości mailowych przez dr hab. B. Brzostka, sekretarza komisji. Wobec zaistniałej sytuacji, czyli nieobecności dwóch członków, posiedzenie nie mogło się odbyć. Uzgodniono zatem termin kolejnego posiedzenia, wyznaczając go na następny tydzień również w trybie zdalnym. Prof. T. Schramm powiedział, że sam nie sprawdził czy sekretarz komisji dodał adres prof. L. Szymańskiego do listy. Prof. T. Schramm zwrócił uwagę, że w jego ocenie powinno być to oczywiste. Okazało się jednak, że podczas kolejnego posiedzenia, prof. L. Szymański był nieobecny. W tej sytuacji, jak powiedział prof. T. Schramm – „kryzysowej”, jako przewodniczący podjął decyzję o przeprowadzeniu posiedzenia komisji w składzie sześciuosobowym z uwzględnieniem opinii prof. L. Szymańskiego. Jak podkreślił prof. T. Schramm, recenzje były pozytywne, jedynie opinia sekretarza komisji dr hab. B. Brzostka była negatywna. Posiedzenie zakończyło się uchwaleniem uchwały rekomendującej nadanie stopnia doktora habilitowanego dr. R. Gawkowskiemu z następującym wynikiem głosowania: 5 głosów za oraz 1 głos wstrzymujący. Prof. T. Schramm zaznaczył, że wraz z podjęciem uchwały, zakończyła się jego proceduralna rola. Referując dalej, wskazał na dzień 22 grudnia 2020 r., kiedy to, w trybie nieoficjalnym otrzymał wiadomość, że Rada Naukowa Dyscypliny Historia UW podjęła uchwałę o treści odmiennej od uchwały rekomendacyjnej podjętej przez komisję habilitacyjną. Prof. T. Schramm powiedział, że dochodziły do niego różne wiadomości, lecz nie odbywało się to w trybie oficjalnym. W tym czasie, nawiązał kontakt z prof. L. Szymańskim. Zorientował się również, że nie otrzymał on żadnej korespondencji w sprawie procedowania wniosku Habilitanta. Wobec tych faktów, prof. T. Schramm odczytał fragment listu skierowanego do prof. L. Szymańskiego: „W dniu dzisiejszym został mi zakomunikowany list Pana Profesora do Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów Naukowych, przeczytałem go z wielką przykrością i zażenowaniem z powodu sytuacji, w której Pan Profesor znalazł się wskutek bardzo niekorzystnego zbiegu okoliczności oraz gapiostwa paru osób, w tym mnie”. Prof. T. Schramm powiedział również, że w dalszej jego części tłumaczył tę sytuację prof. L. Szymańskiemu, a list, na który powołał się, był adresowany do prof. Kazimierza Jana Furtaka, Przewodniczącego CK. Prof. L. Szymański zgłosił w nim swoją rezygnację z funkcji członka komisji na skutek notorycznego pomijania jego osoby w pracach komisji. Następnie, prof. T. Schramm powiedział, że próbował przekonać prof. L. Szymańskiego, aby ten wycofał pismo w sprawie swej rezygnacji, tłumacząc, że jej przyjęcie oznaczałoby konieczność uzupełnienia składu komisji. Prof. T. Schramm zapewniał o swoich częstych kontaktach z CK oraz prof. L. Szymańskim, do którego w korespondencji z dnia 17 listopada 2020 r. napisał, że rozwiązaniem zaistniałych problemów byłoby wycofanie listu do Przewodniczącego CK, o co prof. T. Schramm „poważał się prosić Pana Profesora”. Ponadto, prof. T. Schramm w korespondencji do prof. L. Szymańskiego zapewnił go, iż sugerowane wyżej rozwiązanie otrzymał z kancelarii Centralnej Komisji. W dalszej części przemówienia, prof. T. Schramm odczytał otrzymany 25 listopada 2020 r. list od prof. L. Szymańskiego. W liście tym, prof. L. Szymański napisał, „(...) że po wyjaśnieniu wszelkich problemów związanych z organizacją pierwszego posiedzenia komisji, wycofuję swoją rezygnację z członkostwa w komisji habilitacyjnej, a mój list skierowany na ręce Przewodniczącego CK uważam za niebyły. Po dokładnym przeanalizowaniu dorobku naukowego dr Gawkowskiego przychyliam się do pozytywnej opinii komisji habilitacyjnej dotyczącej nadania mu stopnia doktora habilitowanego nauk humanistycznych z zakresu historii. Uprzejmie też proszę Pana Profesora o powiadomienie o moim stanowisku przewodniczącego CK”. Prof. T. Schramm zakomunikował, iż pismo, które

przytoczył, niezwłocznie przekierował sekretarzowi komisji z następującą treścią: „Przekazuję Panu otrzymane pismo prof. Szymańskiego. Nie jest ono potrzebne w obecnym procedowaniu, a zmiana jego opinii jest nawet w pewnym sposób kłopotliwa, obstawał jednak przy tym dla zademonstrowania, że nie jest uprzedzony do Habilitanta, wręcz przeciwnie. Gdyby brał udział w posiedzeniu komisji, jego stanowisko w głosowaniu byłoby różne od wyrażonego w pisemnej opinii”. Prof. T. Schramm dodał, że prof. L. Szymański, w pisemnej opinii, cały dorobek Habilitanta oceniał pozytywnie, miał natomiast krytyczne uwagi wobec rozprawy habilitacyjnej. Prof. T. Schramm uznał za zasadne poinformowanie o całej sytuacji prof. Jarosława Czubatego, Przewodniczącego Rady Naukowej Dyscypliny Historia UW listem z 11 stycznia 2021 r. Prof. T. Schramm w ww. liście odwołał się do podjętej podczas posiedzenia Rady Naukowej Dyscypliny Historia UW Uchwały z dnia 22 grudnia 2020 r. o treści odmiennej od uchwały rekomendacyjnej podjętej przez komisję habilitacyjną na jej posiedzeniu w dniu 13 listopada 2020 r. Prof. T. Schramm przedstawił w tym liście szczegóły postępowania toczącego przed komisją habilitacyjną oraz odniósł się do różnicy w opinii prof. L. Szymańskiego z 19 maja 2020 r., która była krytyczna jedynie w odniesieniu do rozprawy habilitacyjnej, a nie całego wniosku. Prof. T. Schramm w liście tym napisał również: „(...) w związku z oświadczeniem pisemnym prof. L. Szymańskiego z dnia 25 listopada 2020 r. uważałem za rzecz zrozumiałą, iż sekretarz komisji przedstawiając Radzie Naukowej Dyscypliny Historia UW wniosek komisji habilitacyjnej, zreferuje rzetelnie stanowisko prof. L. Szymańskiego, z którą tą myślą bezzwłocznie zakomunikowałem prof. Błażejowi Brzostkowi rzeczzone oświadczenie. Wynik głosowania RNDH UW z dnia 22 grudnia 2020 r. każe mi domniemywać, że tak się nie stało”. Na tym prof. T. Schramm zakończył swoją wypowiedź. Na zakończenie wyraził stanowisko, że jest świadomy, iż po jego wystąpieniu mogą pojawić się wątpliwości. Wyraził swą dyspozycyjność celem złożenia stosownych wyjaśnień.

Następnie głos zabrał prof. dr hab. Jarosław Kłaczek, który poinformował, że przygotowana przez niego opinia odzwierciedla udokumentowany przebieg postępowania. Prof. J. Kłaczek w swej opinii zwrócił uwagę na fakty w toczącym się postępowaniu habilitacyjnym, odwołał się do recenzji oraz negatywnej opinii prof. L. Szymańskiego oraz jej końcowej konkluzji, w której prof. L. Szymański uznał za zasadne „rozpatrzenie przez Komisję Habilitacyjną nadania stopnia dra hab. nauk humanistycznych z zakresu historii na podstawie całości dorobku. Podstawą do tego mogą być głównie opinie recenzentów”. Następnie, prof. J. Kłaczek referował dalszy przebieg wydarzeń, informując o złożonej przez prof. L. Szymańskiego rezygnacji z funkcji członka komisji, kolejnym posiedzeniu komisji, posiedzeniu Rady Naukowej Dyscypliny Historia UW, odwołaniu Habilitanta oraz podejmowanych czynnościach przez RDN, która jednogłośnie opowiedziała się za przyjęciem odwołania. Tym samym RDN, pismem z dnia 28 czerwca 2021 r. uchyliła zaskarżoną uchwałę, której dotyczy odwołanie i postanowiła skierować sprawę dr. R. Gawkowskiego do ponownego rozpatrzenia Radzie Dyscypliny Historia na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu. Jak zaznaczył prof. J. Kłaczek, RDN w swoim uzasadnieniu powołała się na recenzję prof. Mariusza Wołosa, który stwierdził, iż występują okoliczności uzasadniające przyjęcie odwołania. Prof. J. Kłaczek po przeanalizowaniu całości dokumentacji uznał także, że wniosek dr. R. Gawkowskiego o nadanie mu stopnia doktora habilitowanego na podstawie rozprawy habilitacyjnej „Akademicki sport XX-wiecznej Warszawy” i dorobku naukowego jest zasadny.

Następnie prof. K. Mikulski, Przewodniczący RDH UMK, otworzył dyskusję. Jako pierwszy w dyskusji głos zabrał prof. dr hab. Wojciech Lipoński, który podkreślił, iż jest zdzwiony tak długą procedurą, pełną niepotrzebnych, w jego ocenie, komplikacji. Prof. W. Lipoński podkreślił, że rozprawa habilitacyjna dr. R. Gawkowskiego jest wartościowa pod wieloma względami. Swoją tezę prof. W. Lipoński sformułował jako historyk sportu oraz olimpijczyk. Prof. W. Lipoński powiedział, że podjęta tematyka przez dr. R. Gawkowskiego jest mu szczególnie bliska, z uwagi na fakt, że jest autorem licznych publikacji w tym zakresie. Po

pierwsze, Habilitant odchodzi od często stosowanej formuły w historiografii sportu, mianowicie pisania panegirycznego. Rozprawa habilitacyjna jest obiektywna, niezależnie od tego czy fakty były pozytywne czy negatywne. W ocenie prof. W. Lipońskiego, dr R. Gawkowski opisuje fakty w wyważony sposób, bez żadnych tendencji. Dotyczy to m.in. pomijanej dotąd w historiografii sportu, kwestii antysemityzmu w organizacjach sportowych. Prof. W. Lipoński, zaznaczył również, że w ocenionej niedawno przez niego pracy naukowej autorstwa znanego historyka z innego środowiska, problem ten był pomijany. Prof. W. Lipoński stwierdził, że do podejmowania trudnych tematów trzeba wykazać się odwagą, która jest widoczna w rozprawie dr. R. Gawkowskiego. Na zakończenie swojej wypowiedzi, prof. W. Lipoński zakomunikował, że pozytywnie ocenia rozprawę habilitacyjną pomimo jej ułomności, o których wspominał w recenzji. Prof. W. Lipoński wyraził również nadzieję, że krytyczne uwagi sformułowane w recenzji, będą przedmiotem refleksji Habilitanta. Konkludując, recenzent stwierdził, że jest to praca zasługująca na uznanie i nadanie stopnia doktora habilitowanego, co podkreśliła Centralna Komisja, a obecnie Rada Doskonałości Naukowej. Na zakończenie, prof. W. Lipoński jeszcze raz powtórzył, że podtrzymuje swój pozytywny głos w rzeczonyj sprawie.

Następnie głos zabrał prof. Leonard Szymański, który na początku swojej wypowiedzi podkreślił, że jest w pełni za przyznaniem stopnia doktora habilitowanego dr. R. Gawkowskiemu. Prof. L. Szymański stwierdził, że wszystkie problemy związane z jego osobą, szczegółowo wyjaśnił prof. T. Schramm. Krytyczne uwagi pod adresem pracy habilitacyjnej, w jego ocenie, mogłyby dotyczyć większości opracowań monograficznych związanych z AZS'em. Prof. L. Szymański zauważył, że zbyt mało zostało omówionych problemów natury ogólnej. Zabrakło wykorzystania źródeł, które pokazałyby sport w szerszym kontekście. Podkreślając swoją wypowiedź, prof. L. Szymański, podobnie jak jego przedmówca, uważa, że rozprawa habilitacyjna wnosi wiele pozytywnych aspektów dotyczących historii AZS, ujawnia nowe fakty oraz jej upowszechnia. Na zakończenie swojej wypowiedzi, prof. L. Szymański potwierdził, że dobrze zna cały dorobek dr. R. Gawkowskiego i w pełni popiera wniosek komisji o przyznaniu mu stopnia doktora habilitowanego.

Następnie głos zabrał dr hab. Błażej Brzostek, sekretarz komisji habilitacyjnej, który powiedział, że jego głos nie będzie odnosił się do merytorycznej zawartości pracy dr. R. Gawkowskiego, bowiem w tej kwestii wypowiedział się w toku prac komisji habilitacyjnej. Dr hab. B. Brzostek odniósł się do zreferowanych wydarzeń, jako ich uczestnik oraz do pomówień, które w jego ocenie, niesłusznie padały pod jego adresem. Po pierwsze, odniósł się do wypowiedzi prof. T. Schramma, stanowczo protestując przeciwko stwierdzeniu, że prof. L. Szymański był notorycznie pomijany na zaproszeniach do udziału w pracach komisji habilitacyjnej. Dr hab. B. Brzostek nie zgodził się z wypowiedzią prof. T. Schramma, twierdząc, „że prof. Szymański tylko raz został pominięty w efekcie typowego błędu mailowego, który polega na wypadnięciu osoby z listy mailingowej”. Dr hab. B. Brzostek powiedział, że listę mailingową otrzymał od swojej macierzystej uczelni i się nią posłużył, nie sprawdzając czy zawiera adresy wszystkich członków komisji. Ponadto przyznał, że to było jego uchybienie, a prof. L. Szymański został za to przeproszony i na następne posiedzenie komisji został zaproszony, jednak nie zareagował na nie. Dr hab. B. Brzostek potwierdził, że zaproszenie zostało przesłane z właściwym wyprzedzeniem, wobec czego można było przypuszczać, że prof. L. Szymański weźmie udział w posiedzeniu komisji, tym bardziej, że wcześniejsze posiedzenie nie odbyło się – o czym już wspominał prof. T. Schramm. Dr hab. B. Brzostek, powiedział: „że zamiast tego prof. Szymański wysłał list, o którym nie wiedzieliśmy do ostatniej chwili do CK, w którym rzeka się uczestnictwa w komisji”. Dr hab. B. Brzostek komentując te wydarzenia, wyraził pogląd, iż prof. L. Szymański poczuł się dotknięty oraz stwierdził, że emocje w tej sprawie nie są dobrym doradcą. Jego zdaniem analizowana sprawa jest pouczająca w zakresie praktyki, komunikacji, ale również działania rad dyscyplin. Dr hab.

B. Brzostek zwrócił uwagę, że zarówno zdalna forma posiedzenia jak i sama instytucja rady dyscypliny w momencie procedowania wniosku Habilitanta były nowością. W dalszej wypowiedzi referent zwrócił uwagę, że podczas posiedzenia Rady Naukowej Dyscypliny Historia UW, jej członkom zostały przedstawione recenzje, sprawozdanie z przebiegu prac komisji oraz sam jej przebieg. Zdaniem dr hab. B. Brzostka, decyzja rady jest „nierozpoznawalna ponieważ nie każemy się tłumaczyć jej członkom z powodów, dla których głosowali tak a nie inaczej”. Mając do dyspozycji nagranie oraz protokół z posiedzenia Rady Naukowej Dyscypliny Historia UW, stwierdzenie, że nierzetelnie zreferował przebieg posiedzenia komisji, uznał dr hab. B. Brzostek za pomówienie. Dr hab. B. Brzostek stwierdził, że zreferował zarówno przebieg komisji habilitacyjnej jak i konkluzję wraz z informacją o głosowaniu. Jak podkreślił dr hab. B. Brzostek, podczas posiedzenia Rady Naukowej Dyscypliny Historia UW, jej członkom zostało zakomunikowane, że tylko jeden z członków komisji wstrzymał się od głosowania. Referujący powiedział również, że Rada Naukowa Dyscypliny Historia UW została o wszystkim należycie poinformowana, można zatem sądzić, że miała wystarczające podstawy, aby zagłosować wedle własnego uznania. Konkludując swoją wypowiedź, dr hab. B. Brzostek przypuszczał, iż istotne znaczenie dla tej decyzji mogły mieć słowa, które sformułował w swej opinii prof. L. Szymański. Dr hab. B. Brzostek posłużył się cytatem z tej opinii, mówiąc, że: „praca złożona w żadnej mierze nie odpowiada wymogom oczekiwanym wobec prac habilitacyjnych”. Dr hab. B. Brzostek zwrócił uwagę, że w praktyce habilitacyjnej rzadko można spotkać tak jednoznaczne stwierdzenie, na ogół recenzje „są mdłe i zawierają pozytywną konkluzję”. W jego ocenie, takie jednoznaczne stwierdzenie wynikające z opinii, zwłaszcza gdy sam opiniodawca nie brał udziału w posiedzeniu komisji habilitacyjnej, mogło w sposób jednoznaczny oddziaływać na członków Rady Naukowej Dyscypliny Historia UW jako ostrzeżenie, aby lepiej nie głosować pozytywnie w tej sprawie. Dr hab. B. Brzostek podkreślił również, że takie jest jego przypuszczenie. Była to decyzja zbiorowa, motywowana przyczynami, których on nie zna. Podczas posiedzenia Rady Naukowej Dyscypliny Historia UW w trakcie referowania wniosku komisji habilitacyjnej, padły liczne pytania m.in. dlaczego podczas głosowania na posiedzeniu komisji habilitacyjnej wstrzymał się do głosu. W odpowiedzi na tak postawione pytanie, dr hab. B. Brzostek wyraził swoją opinię o pracy dr. R. Gawkowskiego, która jest tożsama z opinią wyrażoną na piśmie w pierwszej wersji przez prof. L. Szymańskiego. Dr hab. B. Brzostek powiedział, że w jego ocenie praca ta nie odpowiada wymogom habilitacyjnym. Wobec tego faktu, dr hab. B. Brzostek zadał pytanie, czy jest nierzetelnością udzielenie takiej odpowiedzi na pytanie skierowane do niego personalnie, na co odpowiedział sam „nie sądzę”. Dr hab. B. Brzostek wyraził pogląd, iż ta sytuacja być może miała wpływ na decyzje członków Rady. Dr hab. B. Brzostek podziękował za możliwość zabrania głosu.

Prof. K. Mikulski stwierdził, iż w jego ocenie, członek komisji, który ma negatywny stosunek do pracy habilitacyjnej i dorobku habilitanta, powinien głosować przeciw, a nie się wstrzymywać.

Następnie, głos zabrał prof. dr hab. Krzysztof Kopiński, który po zapoznaniu się z przesłaną z RDN dokumentacją, zadał dwa pytania sekretarzowi komisji, dr hab. B. Brzostkowi. Pierwsze z nich dotyczyło stwierdzenia, że praca dr. R. Gawkowskiego jest pracą popularyzatorską. Prof. K. Kopiński formułując swoje pytanie, odwołał się do protokołu z posiedzenia Rady Naukowej Dyscypliny Historia UW, z którego wynika, że dr hab. B. Brzostek zgodził się z konkluzją zawartą w recenzji prof. L. Szymańskiego oceniając książkę Habilitanta jako pracę „raczej popularyzatorską”. Prof. K. Kopiński sprecyzował, że po dokładnym przeczytaniu opinii prof. L. Szymańskiego nie stwierdza, aby sformułował on taki pogląd. Drugie pytanie dotyczyło uchwały zatwierdzającej odwołanie dr. R. Gawkowskiego. W uchwale tej pojawia się motyw dotyczący zamieszania związanego z prof. dr hab. Tomaszem Jurkiem. Na tej podstawie wiemy, że Rada Naukowa Dyscypliny Historia UW myślała, że w pracach komisji

habilitacyjnej uczestniczył mediewista prof. dr hab. Tomasz Jurek z UAM. Wobec powyższego, prof. K. Kopiński zadał pytanie, jak to jest możliwe, aby członkowie Rady Naukowej Dyscypliny Historia UW nie zostali poinformowani, że to właśnie prof. T. Jurek - historyk sportu, był recenzentem rozprawy habilitacyjnej. Dlaczego Rada Naukowa Dyscypliny Historia UW nie została tutaj wyprowadzona z błędu?

Dr hab. B. Brzostek odpowiadając na pierwsze pytanie, stwierdził, że tak zrozumiał wymowę opinii prof. L. Szymańskiego. Odwołał się również do dzisiejszej wypowiedzi prof. L. Szymańskiego, który stwierdził, że Autor upowszechnia szerokiej publiczności wiele nieznanymi faktów, co odpowiadający na pytanie, rozumie jako popularyzację. Ponadto dr hab. B. Brzostek powiedział, że takie twierdzenia padały podczas posiedzenia komisji habilitacyjnej, i zgadza się z nimi. Ponadto stwierdził, „że jest to dobra popularyzacja, natomiast nie uważa aby to była dobra habilitacja”. Odpowiadając na drugie pytanie, zwrócił uwagę na dynamikę posiedzenia Rady Naukowej Dyscypliny Historia UW, podczas której podniesiono ten problem. Dr hab. B. Brzostek przyznał, że wokół osoby prof. T. Jurka pojawiło się pewne zamieszanie, wobec czego trudno było zorientować się i odpowiednio zareagować na tę sytuację. Dr hab. B. Brzostek powiedział, że nie udało się należycie zareagować w tamtym czasie na powstałe zamieszanie i wyjaśnić powstały problem. Po posiedzeniu Rady, jak powiedział dr hab. B. Brzostek, wszyscy doszli do wniosku, że tamto zamieszanie było absurdalne.

Następnie ponownie głos zabrał prof. T. Schramm, który odwołując się do swojej wcześniejszej wypowiedzi, poinformował, że przedstawione przez niego ustalenia prawie w całości nie były oparte na dokumentacji, jedynie na korespondencji. Prof. T. Schramm zwrócił swoją uwagę na listę adresową dla wiadomości mailowej zwołującej posiedzenie komisji na 13 listopada 2020 r., ale jak sam zauważył, na tym etapie nie jest to do stwierdzenia ani zweryfikowania. Pomimo braku zachowanego e-maila w tej sprawie w swej korespondencji, prof. T. Schramm był nadal przekonany, że na tej liście nie było prof. L. Szymańskiego. Prof. T. Schramm odniósł się również do wypowiedzianego przez dr hab. B. Brzostka słowa „pomówienie”. Prof. T. Schramm powiedział, że to jest interpretacja powstała w oparciu o przebieg wydarzeń. Pozytywne było głosowanie komisji, a następnie pojawiła się negatywna decyzja Rady Naukowej Dyscypliny Historia UW. Z kolei używając słów o rzetelnym zreferowaniu stanowiska prof. L. Szymańskiego, prof. T. Schramm chciał przede wszystkim zwrócić uwagę i odwołać się do dwóch wiadomości e-mail z 25 listopada 2020 r. Pierwsza z tych wiadomości była skierowana do prof. T. Schramma od prof. L. Szymańskiego. E-mail ten modyfikował poprzednie stanowisko prof. L. Szymańskiego. Natychmiast korespondencja ta została przekierowana do dr hab. B. Brzostka, sekretarza komisji, z oczywistym domniemaniem, że ona również należy do przebiegu postępowania. Jak zaznaczył prof. T. Schramm, tylko w ten sposób członek komisji (prof. L. Szymański) mógł zająć stanowisko w sprawie. Na zakończenie, prof. T. Schramm powiedział, że choć nie zna protokołu z posiedzenia Rady Naukowej Dyscypliny Historia UW, to „o ile się nie myli” dr hab. B. Brzostek nie informował o tej istotnej korespondencji z prof. L. Szymańskim.

Następnie głos zabrał prof. W. Lipoński, który dostrzegając w analizowanym postępowaniu jedyny negatywny głos prof. L. Szymańskiego, odwołał się do swoich doświadczeń recenzyjnych i powiedział, że zawsze na pierwszym miejscu zwraca uwagę na to, czy recenzowana praca wnosi coś nowego. Jest to podstawowy i najważniejszy element stawiany pracom naukowym, a pozostałe elementy, jeśli występują choć w minimalnym bądź średnim stopniu, nie mogą stłumić tego co najważniejsze w pracy naukowej, czyli przedstawienia nowej problematyki. Mając powyższe na uwadze, prof. W. Lipoński stwierdził, że recenzowana rozprawa habilitacyjna wnosi nowe ustalenia oraz omawia nowe problemy. W związku z tym nie należy zwracać uwagi na język i oceniać wyłącznie walorów języka naukowego bądź

popularnonaukowego publikacji. W ocenie prof. W. Lipońskiego nie powinno to być wyłączną przesłanką dla przygotowania negatywnej recenzji.

Dr hab. B. Brzostek *ad vocem* wcześniejszych wypowiedzi oraz odwołania dr. R. Gawkowskiego, powiedział, że sugestia iż wynik głosowania członków Rady Naukowej Dyscypliny Historia UW świadczy o tym jak sekretarz zreferował posiedzenie komisji, jest w jego ocenie nietrafiona. Jak powiedział dr hab. B. Brzostek, jest mało prawdopodobne, aby Rada Naukowa Dyscypliny Historia UW, której członkami jest kilkudziesięciu profesorów podejmowała decyzję na podstawie wypowiedzi sekretarza komisji, a nie dokumentacji postępowania bądź własnej wiedzy czy opinii. Jak powiedział dr hab. B. Brzostek, z pewnością spora część członków Rady Naukowej Dyscypliny Historia UW zapoznała się dokładnie z dokumentacją. Mając to na uwadze, dr hab. B. Brzostek nie przypisuje sobie aż takiego wpływu na członków Rady Naukowej Dyscypliny Historia UW. Tym samym, dr hab. B. Brzostek podtrzymał wcześniejsze stwierdzenie, że pomówieniem jest zarzut nierzetelnego zreferowania przebiegu posiedzenia komisji w sprawie dr. R. Gawkowskiego. Dr hab. B. Brzostek podkreślił, że odwołanie Habilitanta jest utrzymane w tej samej retoryce. Na zakończenie, dr hab. B. Brzostek jeszcze raz podkreślił, że w dokumencie, który stanowił właściwie jedyną podstawę decyzji, prof. L. Szymański w swojej opinii napisał „w żadnej mierze nie odpowiada (...)”. Późniejsze zmiany stanowiska, zdaniem dr hab. B. Brzoska są motywowane zdarzeniami, które w jego ocenie są bardziej emocjonalne aniżeli naukowe.

Prof. K. Mikulski, przewodniczący Rady Dyscypliny Historia UMK, podziękował za ten głos. Wyraził przy tym stanowisko, że emocje z pewnością towarzyszyły posiedzeniu Rady Naukowej Dyscypliny Historia UW. Może o tym świadczyć chociażby przypadkowe pomylenie dwóch profesorów. Zdaniem prof. K. Mikulskiego, mogło to z pewnością mieć emocjonalny wpływ na sposób głosowania i następnie późniejsze jednogłośnie poparcie odwołania dr. R. Gawkowskiego przez tę samą Radę. Prof. K. Mikulski podkreślił, że Rada Dyscypliny Historia UMK jest na etapie rozpoczęcia procedowania wniosku o wyrażenie zgody na nadanie stopnia doktora habilitowanego dr. R. Gawkowskiemu. Zadał pytanie, czy członkowie Rady są zgodzają z treścią wniosku i opinii komisji habilitacyjnej? Głos zabrał dr hab. Wojciech Piasek, prof. UMK, który prosił o przejście do głosowania w sprawie. Dr hab. W. Piasek, prof. UMK zwrócił uwagę, że z naszego punktu widzenia ważne jest stanowisko komisji habilitacyjnej, a nie animozje powstałe w trakcie dalszych czynności. Dalszych głosów w dyskusji nie zgłoszono.

Prof. K. Mikulski, przewodniczący Rady Dyscypliny Historia, zarządził głosowanie, dziękując członkom komisji habilitacyjnej za obecność, zabranie głosu oraz szczegółowe wyjaśnienie sprawy. Jednocześnie poprosił, aby zaproszeni goście poczekali na wynik głosowania.

Uchwała została podjęta w głosowaniu tajnym, w obecności 38 z 47 osób uprawnionych do głosowania, przy stosunków głosów: 30 – za; 2 – przeciw; 6 – wstrzymujących się. Tym samym podjęto uchwałę o nadaniu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie historia doktorowi Robertowi Gawkowskiemu.

Mając na uwadze powyższe, Rada Dyscypliny Historia Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu podjęła uchwałę w brzmieniu przywołanym powyżej.

**Przewodniczący
Rady Dyscypliny Historia**

Prof. dr hab. Krzysztof Mikulski